

TUẦN 1:

Hát: Yêu Hà Nội

yêu Hà Nội cháu yêu Hà Nội, yêu mẹ cha yêu mái nhà thân thiết, bạn bè vui cô giáo, hiền nơi đây có nhiều người cháu yêu. yêu bờ hồ có Tháp Rùa xinh, sông Hồng reo cho bốn mùa tươi thắm, vào trong lăng thăm Bác Hồ nơi đây có bao nhiêu người mến yêu.

Truyện: Sự tích Hồ Gươm

Ngày xưa, giặc Minh sang xâm lược nước ta. Chúng đốt nhà, cướp của, giết người khiến nhân dân ta vô cùng khổ cực.

Thừa ấy, ở nước ta có ông Lê Lợi, thấy giặc Minh sang cướp nước ta, lại giết hại cả nhân dân ta thì vô cùng căm giận, bèn đứng lên chiêu mộ binh sĩ để đánh đuổi chúng.

Năm ấy, sau một trận đánh lớn, Lê Lợi đem quân về trú tại một làng nhỏ ở ven sông. Nhân lúc rỗi rãi, mấy người lính của Lê Lợi rủ nhau đi đánh cá ở một khúc sông sâu. Vừa thả một lúc, họ thấy mặt nước xao động. Đoán là có cá to mắc lưới, họ liền kéo lưới lên thì thấy trong lưới có một thanh gươm chuôi nạm ngọc rất đẹp. Một người lính lên tiếng:

-Không biết thanh gươm quý này là của ai nhỉ ?

Người lính vừa dứt lời thì có tiếng nói ở dưới sông vọng lên:

-Thanh gươm đó là của ta. Ta cho Lê Lợi mượn để giết giặc Minh. Các người hãy mang thanh gươm đó về dâng cho Lê Lợi.

Nghe thấy tiếng nói lạ, mấy người lính sợ hãi nhìn nhau. Người lính lớn tuổi nhất hỏi:

-Nhưng người là ai ? Xin cho chúng tôi biết để chúng tôi còn về thưa lại với chủ tướng Lê Lợi.

Giọng nói lúc này lại từ mặt sông vọng lên, lần này rành rọt hơn:

-Ta là Long Quân. Lưỡi gươm ấy là gươm thần, ta cho Lê Lợi mượn để giết giặc Minh. Các người hãy mang thanh gươm đó về dâng cho Lê Lợi.

Từ khi có thanh gươm thần, nghĩa quân Lê Lợi càng đánh càng mạnh, giặc Minh thua chạy tơi bời. Nhiều trận, quân giặc chết như rạ. Về sau, giặc Minh sợ quá, cả tướng lẫn quân phải kéo nhau ra xin đầu hàng. Nghĩa quân Lê Lợi đại thắng, Lê Lợi lên ngôi vua, nhân dân ta được sống thanh bình, yên vui.

Một năm sau, nhân ngày trời trong gió mát. Lê Lợi cùng các quan đi thuyền dạo chơi trên hồ Tả Vọng. Khi thuyền nhà vua vừa đến giữa hồ thì bỗng có một con rùa vàng rất to từ dưới nước nhô lên, hướng về phía thuyền nhà vua. Rùa vàng gật đầu ba cái chào vua Lê Lợi rồi nói:

-Xin nhà vua trả gươm cho Long quân.

Thoạt nghe Rùa vàng đòi gươm, Lê Lợi rất ngạc nhiên, nhưng sau nhớ lại thanh gươm mấy người lính đã dâng cho mình dạo nọ, Lê Lợi mới hiểu ra. Ông liền rút thanh gươm đeo bên mình ra khỏi vỏ. Thì lạ thay thanh gươm rời khỏi tay nhà vua, bay vút về phía Rùa vàng. Nhanh như cắt Rùa vàng há miệng đón lấy thanh gươm, gật đầu chào vua Lê Lợi rồi lặn xuống nước.

Từ đó, để tỏ lòng ghi nhớ công ơn của Long Quân đã cho mình mượn gươm thần giết giặc, Lê Lợi bèn đổi tên hồ Tả Vọng thành hồ Hoàn Kiếm.

Hoàn Kiếm nghĩa là trả lại gươm. Hồ này còn được gọi là Hồ Gươm.

TUẦN 2:

Thơ: Chiếc cầu mới

Trên dòng sông trắng
Cầu mới dựng lên
Nhân dân đi bên
Tàu xe chạy giữa
Tu tux e lửa
Xinh xịch qua cầu
Khách ngồi trên tàu
Đoàn người đi bộ
Cùng cười hớn hỡ
Nhìn chiếc cầu dài
Tấm tắc khen tài
Công nhân xây dựng.

Hát: Quê hương tươi đẹp

Quê hương em biết bao tươi đẹp
Đồng lúa xanh núi rừng ngàn cây
Khi mùa xuân thắm tươi đang trở về
Ngàn lời ca vui mừng chào đón
Thiết tha tình quê hương.

Tuần 3

Thơ: Ảnh Bác

Nhà em treo ảnh Bác Hồ,
Bên trên là một lá cờ đỏ tươi.
Ngày ngày Bác mỉm miệng cười,
Bac nhìn chúng cháu vui chơi trong nhà.
Ngoài sân có mấy con gà,
Ngoài vườn có mấy quả na chín rồi.
Em nghe như Bác dạy lời,
Cháu ơi đừng có chơi bời đâu xa.
Trồng rau quét bếp đuổi gà,
Thấy tàu bay Mĩ nhớ ra hàm ngòi.
Bác lo bao việc trên đời,
Ngày này Bác vẫn mỉm cười với em.

Truyện đọc thêm: Thế là ngoan

Trong sân trại nhi đồng, bé Tộ đang tập Múa hát cùng các bạn thì bỗng thấy tiếng các bạn reo:

- Bác Hồ đến! Bác Hồ đến!

Thế là tất cả mọi người cùng ủa ra đón Bác. Tộ cố leo lên phía trước để được nhìn Bác cho rõ hơn. Bác Hồ đang đi đến với các cháu đây, giống Bác Hồ ở trong ảnh lắm. Tộ chọn chỗ đứng gần nhất để nhìn Bác nhiều và lâu hơn. Tộ nhìn Bác mãi không thôi...

Tộ cứ tưởng Bác vào lớp học, nhưng không, Bác dắt hai bạn nhỏ đi vào phòng họp rồi xuống thẳng nhà ăn, buồng ngủ, nhà tắm, nhà bếp... của trại. Tộ đã tìm cách đến gần Bác hơn nữa, gần đến mức Tộ đi sát ngay cạnh Bác từ lúc nào.

Trở lại phòng, bác ngồi xuống và bảo các cháu ngồi xung quanh.

Ôi chòm râu của Bác trắng và đẹp làm sao! Bác hỏi:

- Các cháu chơi có vui không?

Cả trại cùng thưa:

- Thưa Bá vui lắm ạ!

Bác cười:

- Các cháu ăn có no không?

Cả trại cùng thưa:

- No ạ!

Bác vui lòng khen:

- Thế thì tốt lắm! Bây giờ Bác chia kẹo cho các cháu. Các cháu có thích kẹo không?

Cả trại thưa vang:

- Có ạ! Có ạ!

Một bạn gái giơ tay xin nói:

- Thưa Bác, ai ngoan thì được ăn kẹo ạ!

Bác gật đầu:

- Các cháu có đồng ý không?

- Đồng ý ạ, đồng ý ạ!

Bác đứng lên cầm kẹo và chia cho từng cháu một. Ai cũng vui, cũng cười tươi, chỉ có Tộ là hơi buồn. Tộ tự nhận thấy mình chưa ngoan. Khi bác đưa kẹo cho Tộ, Tộ cúi đầu khẽ thưa:

- Thưa Bác, hôm nay cháu không vâng lời cô giáo, cháu chưa ngoan ạ...

Giọng Tộ nghẹn ngào, hối hận. Bác hiền từ cúi xuống xoa đầu đứa cháu bé bỏng nhưng đã dũng cảm nhận khuyết điểm. bác khen:

- Cháu biết nhận lỗi thế là ngoan lắm đấy! Cháu vẫn được phần kẹo như các bạn khác.

Tộ sung sướng quá, ngẩng lên nhìn Bác đặt phần kẹo vào tay em...

Thế rồi, bác còn quay lại bảo các cô cất phần kẹo cho các cháu vắng mặt.

Kẹo ngon Bác cho, Tộ đã ăn hết từ lâu. Nhưng tình thương của Bác đối với các cháu nhỏ thì Tộ vẫn còn nhớ mãi, không thể nào quên được...

Hát: Em mơ gặp Bác Hồ

Đêm qua em mơ gặp Bác Hồ
Râu Bác dài tóc Bác bạc phơ
Em âu yếm hôn đôi má Bác
Vui bên Bác là em múa hát

Hát bài Hồ Chí Minh muôn năm
Múa bài Hồ Chí Minh muôn năm

Đêm qua em mơ gặp Bác Hồ
Râu Bác dài tóc Bác bạc phơ

Em âu yếm hôn đôi má Bác
Vui bên Bác là em múa hát
Hát bài Hồ Chí Minh muôn năm
Múa bài Hồ Chí Minh muôn năm

Tuần 4

Hát: Tạm biệt búp bê thân yêu

Tạm biệt búp bê thân yêu
tạm biệt gấu Misa nhé
tạm biệt thỏ trắng xinh xinh
mai tôi vào lớp một rồi
nhớ lắm, quên sao được trường mầm non thân yêu.

Tạm biệt búp bê thân yêu
tạm biệt gấu Misa nhé
tạm biệt thỏ trắng xinh xinh
mai tôi vào lớp một rồi
nhớ lắm, quên sao được trường mầm non thân yêu.